

Henk Pijnenburg Heikant 20 5752 AJ Deurne t/f 0493 320497 0621537406 t. 0493 314416 h.pijnenburg@hetnet.nl www.artpiijnenburg.com

Privé Domein 86 24.01.2012

**CoBra Museum Amstelveen: www.cobra-museum.nl
Paul Klee – CoBrA – Kindertekeningen 28 januari t/m 22 april 2012**

In mijn vorige nieuwsbrief sprak ik over het artikel van Rogier Ormeling in Tableau over de 'Paul Klee – CoBrA – kindertekeningententoonstelling'. Het is een zeer goed artikel en daarom voeg ik het als bijlage bij mijn nieuwsbrief.

Over mijn kindertekeningen heb ik al verschillende keren gesproken, laat nu anderen maar spreken. Ik ben wel zeer vereerd met deze tentoonstelling en nog meer in deze combinatie moet ik eerlijk toegeven. Wat ben ik blij dat ik deze kindertekeningen al die jaren heb bewaard, er een mooi boek van heb kunnen maken en waarvan de opbrengst voor *goede doelen* bestemd zijn.

Katja Weitering artistiek directeur van het CoBrA Museum schreef onder andere in een brief aan genodigden:

"De expressie van kinderen is een belangrijke bron van inspiratie voor Paul Klee en voor Cobra. Cobra ontstaat vanuit een protest tegen de heersende orde. In navolging van de moderne meester leidt hun ontdekking van de kindertekening tot de bevrijding van creativiteit."

De collectie kindertekeningen die door Henk Pijnenburg is bijeengebracht getuigt van een onconventionele visie op de ontwikkeling en stimulering van creativiteit bij kinderen. Tegen de tijdgeest in heeft Pijnenburg in de jaren zestig en zeventig een nieuwe methode ontwikkeld. Deze heeft geresulteerd in kindertekeningen die krachtig, helder en volledig ongekunsteld zijn. In hun originaliteit en fantasie overtreffen sommige tekeningen zelfs het werk van Klee en Cobra"

Verzamelen

Iedereen in de kunstwereld weet dat ik onder andere een verzamelaar ben van graffiti kunstenaars uit New York die zoveel succes hadden in de jaren 1980. Daarna kwamen de kunstenaars in een diepe val terecht en van iedereen kreeg ik te horen wat ik wel niet met die rommel aan moest. Ik weet dan nooit zo goed wat ze met zo'n opmerking bedoelen. Bedoelen ze dat deze werken niets waard zijn? Ik zal niet huichelen, niemand kan om geld heen in deze wereld. Maar als je iets goed, spannend, interessant en belangrijk vindt laat je een beweging en kunstenaars niet vallen. Zeker als het gaat om het fundamentele recht om kunstenaar te mogen zijn - en daar ging en gaat het om - en dat die rol niet alleen toebehoort aan academici of zoals het hoort te zijn. Er moet ook verdedigd worden tegen alles en iedereen in. Dat is niet altijd gemakkelijk.

Iedereen loopt als idioten achterelkaar aan. Neem nu bijvoorbeeld de jaarlijkse onthulling van afgestudeerden op de Rijksacademie. Werkelijk, alle belangrijke galeries, directeurs van musea en noem de hele 'pief-paf-elite' uit de hele internationale kunstwereld maar op of dáár is het te doen, dáár alleen hoor je de kunstenaars te zoeken. Wat een enorme nonsens.

Zelf kijken en oordelen, op je eigen gevoel afgaan. Zoek kunstenaars in de spelonken waar niemand komt. De graffitikunstenaars krijgen weer veel herwaardering, niet in Nederland waar het allemaal begon. Futura heeft nu een belangrijke tentoonstelling bij galerie Jerome de Noirmont in Parijs (www.denoirmont.com) en Rammellzee krijgt een groepstentoonstelling in het MoMA. (printed Out 19febr.-14 Mai). Zie ook www.Suzannegeiss.com *The letter racers 8 of March-8 of April*). Een boek is in voorbereiding. *Ik word de laatste tijd suf gebeld of ik nog werken kan leveren van meerdere graffiti kunstenaars. Het schijnt dat er iets te verdienen valt !!!!!????*

p.1

Ik roep al jaren dat Aaron van Erp, zo niet een van de beste, nee, de allerbeste jonge kunstenaar van Nederland is. Het Gemeentemuseum in Den Haag heeft enkele mooie werken van Aaron. Echter veel musea durven Aaron denk ik niet aan te kopen, zijn werk is niet zo salonfähig, het is donker en zwaar, laat het slechte zien, de onmacht, dat we allemaal slachtoffers maar vooral ook daders kunnen zijn en worden.

Schilderijen moeten je aan het denken zetten. *Niets is zo fantastisch dan een heel zwaar schilderij in je huis, ja boven de bank of in ieder geval dat je er met je neus bovenop geduwd wordt.* Niet zo lang geleden las ik in de NRC dat onderzoekers van de Vrije Universiteit Amsterdam kinderen naar treurige muziek wilden laten luisteren omdat ze het vermoeden hebben dat kinderen dit wel eens spannend zouden kunnen vinden.

Vincent van Gogh is voor kinderen de lievelingskunstenaar en dat hangt inderdaad ook samen met zijn dramatisch leven. Ik heb een hekel aan politiek-correct engagement.

In ziekenhuizen kom je meestal brave 'jaknikkerschilderijen' tegen maar ik vermoed dat je veel meer geholpen bent met zware existentiële kunst, die juist meer troost bieden en helpen je gedachtegang over het leven vorm te geven. Het zou goed zijn als die onderzoekers van de Vrije Universiteit zich daar in de toekomst eens op zouden richten.

MATIJS VAN DE KERKHOF

Matijs is ook al niet de vrolijkste schilder. Hij krijgt op 31 maart een solo tentoonstelling bij Gerhard Hofland (voorheen Aschenbach galerie).

Dirk Bours (1981)

Op mijn website staat een nieuwe jonge kunstenaar waarmee ik ga werken.

Als zoveel jonge kunstenaars is Bours beïnvloed door *graffitikunstenaars uit New York*.

unt., 80x60, 2010

unt., 50x60, 2010

unt., 140x180, 2010

"De schilderijen van Dirk Bours bevatten net zoveel lagen als de hedendaagse Europese stad zelf, het kenmerk van zijn kunstwerken. Zowel de stad als zijn werk zijn gebaseerd op verschillende geometrische vormen, lijnen, architecturale stijlen, vlakken en kleuren. Deze nogal statische elementen worden gebroken door de constante beweging *tussen* de gebouwen, maar ook *van* de gebouwen *zelf* omdat alles opnieuw wordt gebouwd, veranderd, een functie krijgt maar ook verliest, of aangepast wordt aan de veranderingen en behoeften van het stedelijke leven .

Dirk Bours reduceert deze chaos tot de belangrijkste elementen die voor de compositie van zijn schilderijen dienen. Het eindresultaat is echter nooit gepland. Alles ontstaat tijdens een 'flow'.

Enerzijds geeft de manier van schilderen van Dirk Bours een bepaald proces weer dat ook in steden voorkomt- zowel zijn kunstwerken als steden worden door bijna eindeloos opbouwen en afbreken gecreëerd. Anderzijds reflecteren bepaalde elementen van de schilderijen zijn persoonlijke ontwikkeling. Bours' onderzoekende blik van de stedelijke ruimte vindt zijn oorsprong in zijn vroegere bezigheid als **graffiti schrijver** - toen hij voor het eerst intensief en in direct contact kwam met de stad. Het eerste contact met deze stedelijke ruimte bestond dus uit het gebruik ervan als een soort canvas en uit de daaropvolgende fotografische documentatie van deze ruwe artistieke merktekens.

Door het medium fotografie wordt zijn registrerende blik meer en meer gevoelig voor de structuur en samenstelling, maar tegelijk ook voor de ontmanteling en vernietiging van bepaalde elementen van stedelijke omgevingen. Tijdens Bours' opleiding als grafisch ontwerper wordt zijn fascinatie intenser; verwerft een grondige kennis waardoor hij tenslotte in staat is de ruimtelijke elementen die hij in de stad tegenkomt op een esthetische manier te verwerken. Nadat hij enkele jaren autonome kunst en fotografie op de ABK Maastricht studeerde, ontvouwt zich uiteindelijk zijn huidige stijl van schilderen.

Ook al dienen de strakke lijnen van graffiti en de precisie van het 'grafische' ontwerpen niet meer uitsluitend voor zijn artistieke expressie, zijn ze, hoewel vaag, toch zichtbaar en maken ze een fundamenteel compositorisch deel uit van zijn schilderijen die het midden houden tussen abstractie en figuratie. Door de abstractie wordt het onmogelijk de afbeelding naar een specifieke plek van een bepaalde stad terug te herleiden- het zou iedere moderne stad zijn kunnen. Het leven in Madrid en de bezoeken van verschillende metropolen zoals Boekarest, Wenen, Boedapest, Istanbul, Londen, Helsinki en New York zorgden natuurlijk vooral voor een grote bron van inspiratie en ontwikkelde bij Bours het vermogen om bepaalde universele abstracties te maken van de hedendaagse stedelijke omgeving waarin wij leven."

Tekst door Aischa Berg, Universiteit Maastricht

unt., 50x40, 2010

unt., 50x40, 2010

unt., 60x70, 2010

unt., 60x50, 2010

unt., 130x75, 2010

unt., 180x140, 2010

www.artpijnenburg.nl

Aaron van Erp : Symphonie fur the lobster

<http://www.youtube.com/watch?v=igSP22ezUsA><http://www.youtube.com/watch?v=igSP22ezUsA>

Zie Rogier Ormeling Blog

<http://rogierormeling.wordpress.com/>

p.4